

sam mu da sam *video* album i da će on biti usredsređen na halucinatornu sliku divljih životinja u plamenu, kako jure na sve strane po plaži i na mračnu silu, koja je delom Levijatan, delom dete, ispod mora, i decu koja se uzdižu ka suncu. Mislio je da je to nekako smešno, znaš, pomahnitala ambicija čitave ideje.

Da li si, onda, u studiju, u suštini želeo da opišeš ili evociraš te slike iz vizije?

Da. Za mene su te predstave zaista bile polazna tačka za celu stvar i one su zadržale centralno mesto u značenju albuma.

Intrigantno mi je što si počeo od slika, umesto od reči, od vizuelnog, umesto od pisanog.

Da, čini se da je u poslednje vreme jedna blistava slika postala ubedljivija od samog narativa, izuzetno živopisna samotna slika u srcu pesme ili, zapravo, u nekoliko pesama.

I dopuštajući da se ta centralna slika pojavi u više od jedne pesme, da li na neki način stavljáš u prvi plan svoje lirske preokupacije?

Sada kada si to pomenuo, da! Ponavljanje slike, ili niza slika koje prate pesme i menjaju značenje u zavisnosti od konteksta velikim je delom razlog što album izaziva taj čudan, jezivi osećaj. To je gotovo ugrađeni *déjà vu* i neka vrsta izgradnje namere. Pesme mi deluju kao da razgovaraju jedna s drugom. Zaista, na albumu *Ghosteen* težio sam stvaranju jednog trenutka koji se posmatra s različitih perspektiva. Doduše, nisam baš uspeo u tome.

Šta je bio taj jedan trenutak?

Ni sam nisam siguran. Možda je više stvar u tome što je na delu bio jedan impuls, a pesme su taj impuls posmatrale iz različitih uglova. Mislim da je *Ghosteen*, u suštini, epska priča nastala iz zaustavljenog trenutka koji mi je veoma teško da